

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Scrisorile neretrucate nu se
primesc.
Manuscrisurile nu se retrimit.
Inserate
se primesc la Administrațiunea
Brașov și la următoarele
SIROURI de AMBURI:
In Viena la M. Dukas Nachf.,
Nux. Augenthaler & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelt Nachf., Anton Oppelt.
In Budapesta la A. V. Golber-
ger, Ekstein Hornat, Julia Le-
opold (VII. Erzsébet-körut).
Prețul inserțiilor: o serie
garantată pe o coloană 10 bani
pentru o publicare. Publicări
mai dese după tariful și invo-
iață. — RECLAME pe pagina
8-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXI.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungarie:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 4 cor. pe an
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 fr. pe an.
Se primumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
străinătate și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare
lângă Inulni Nr. 30, etajul
I. Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul acasă: Pe un an 25
cor., pe șase luni 12 cor., pe
trei luni 6 cor. — Un eșem-
plar 10 bani. — Atât abona-
mentele, cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 106.

Brașov, Miercuri 14 (27) Mai

1908.

O sărbătoare în liniște.

O festivitate ce s'a petrecut Du-
minea în Sibiu, mai întâiu în cate-
drală apoi în palatul metropolitan,
aniversarea a optzece dela nașterea
Arhiepiscopului și Metropolitului Ioan
Mețianu, resuscită în noi sentimente
și cugetări duioase și serioase în mo-
mentele ce le străbatem.

Ne gândim cu simpatie și recu-
noștință la Arhiepiscopul încărunit în ser-
viciul ce l'a îndeplinit cu vrednicie în
misiunea sa sfântă ca arhipăstor su-
fletesc al poporului român din metro-
polia gr. or. a Transilvaniei și Un-
gariei. Dar ne gândim tot odată și la
greutățile mari și neașteptate, ce le
întâmpină tocmai acum în desvolta-
rea ei biserica română de la noi. de
ambele confesiuni, ca ocrotitoare legi-
timă a învățământului nostru popular
și ca cetățuie, în care se adăpostește
sufletul năcăjit și amar al poporului.

Pe vremile când Metropolitul Me-
țianu a trecut dela Oradea-mare, unde
a funcționat un an ca Vicar episco-
pesc și președinte al consistoriului, la
Arad ca Episcop, în 1875, raporturile
politice între popoarele acestei țări
erau mai suportabile. Încă nu se ivise
pe scenă șovinismul violent care a
căsunat atâta rău popoarelor acestui
stat; era însă embrionul acestui șo-
vinism într'atâta desvoltat încât deja
în anul acela, 1875, a văzut lumina
zilei. Contele Tisza Kalman i-a fost
moașe și l'a botezat cu numele de
„sdrobitor de naționalități.“ Amenin-
țarea fu mare, dar cu timpul s'a ară-
tat că nu era așa de grozavă. Tisza
Kalman era un mare jongleur politic
și știa să impace de minune nizuin-
țele sale extreme șoviste cu exi-
gențele de oportunitate. Cu episcopii
să hotărâse sa trăiască în pace, punea
însă ca condițiune ca ei să-i umbie în
voie și să fie astfel razimul politicii
sale. De aceea deoparte îi amenința,
de alta le împlinea multe dorințe.

Cu sistemul acesta de terorizare
a Episcopilor noștri Tisza ajunsese, după
vre-o zece ani de guvernare, până a

se folosi de toată influența sa ca mi-
nistru-președinte spre a dobândi, ca
Episcopii noștri să fie admoniați de
însuși Majestatea sa cu ocaziunea pri-
mirii omagiilor episcopatului român
de ambele confesiuni, la manevrele
mari și la alte aranjări. Episcopii no-
ștri se aflau între ciocan și nicovală
și din situațiunea aceasta strămtorată
și tormentată nici n'au mai eșit până
în ziua de astăzi. Mitropolii noștri
ar ști să ne spună mai multe despre
desele neplăceri și șicanări ce au
avut să le întâmpine de pe când erau
episcopi și apoi, în măsură mai mare,
după rangul și demnitatea lor mai
înaltă bisericească.

Totuși vremile de azi sunt nea-
sămănat mai asupritoare pentru Ar-
hieriei noștri decât sub guvernul lui
Tisza Kalman. — Pe atunci ferici-
ții întru memorie Mitropolii se bu-
curau încă de vază la curte și numai
târziu, după ce a introdus Tisza Kal-
man campania de dojeni față cu Ar-
hieriei noștri, în era mai nouă a șo-
vinismului violent, s'a putut întâmpla
ca Mitropolii, aleși în urmă la Sibiu
și la Blaj, să nu mai fie împărtașiți
de favorul și de onoarea de a fi nu-
miți după tradițiune conșilierii intimi
ai Majestății Sale.

Octogenarul Arhiepiscopul, a căruia
aniversare s'a serbat Duminică, a
știut în cariera sa de Episcop să
folosească situațiunea de atunci pen-
tru ca, cu energia sa cunoscută, să
reformeze administrațiunea și să creeze
instituțiunile și fondurile, care au dat
așa de mare avânt diecesei Aradului,
iar ca Mitropolit a știut să se stre-
coare cu multă precauțiune adeseori
printre valurile furtunoase între Scylla
și Carybde.

Biserica îi va fi în veci recunos-
cătoare pentru că n'a uitat nici odată
de datoria sa sfântă de a apăra din
răspuțeri drepturile și interesele ei de
viață precum și caracterul ei național.

Încă de aici încolo biserica și na-
țiunea așteaptă dela Metropolitul Ioan
Mețianu, care și-a păstrat vigoarea
trupească și sufletească și la înaltele

sale bătrânețe, să le fie un razâm
puternic în luptele grele ce trebuie să
le străbată.

Urâm din suflet Ioan Prea Sfin-
ției Sale sănătate și tărie și mulți ani
înainte!

Din dietă. Eri s'a început în dietă des-
bateră budgetului ministrului de honvezi
Jekelfalussy. Dep. Kmety a adus ministru-
lui elogii, fiindcă a contribuit foarte mult
la desvoltarea »spiritului maghiar« în hon-
vezime. (Adevărat! Dovadă măcelul dela
Panade!—N. Cul.) Kmety a mai cerut tran-
sferarea unui regiment maghiar la Fiume.
În ce privește urcarea soldei ofițerilor de
honvezi, nu e încontra, fiindcă ofițerii sunt
funcționarii statului. Cere însă, ca să se
urce și lefurile funcționarilor orașului

Reforma electorală. În ședința de eri
după amiazi președintele Justh a adus la
cunoștința dieței, că ministrul Andrássy
va face încă în decursul acestei săptămâni
declarațiuni importante cu privire la re-
forma electorală.

Conferența koșuthiștilor. Sâmbăta sara
partidul koșuthiștilor a ținut mult anunțata
conferință în afacerea ridicării soldei ofițerilor.
Corifeii au fost necesitați a ținea aceasta
conferință pentru că să-și prepare trupa,
în care se iviseră și de aceea, cari mur-
murau văzând că, purtați de nas, azi mâne
vor trebui să voteze leafa ofițerilor fără
de a primi în schimb vre-o compensație
din pretensiunile lor naționale.

Ridicarea lefurilor ofițerilor, precum
știm, trebuie anume să fie primită mai în-
tâi de parlament, apoi va ajunge numai
înaintea delegațiunilor, a căror termen de
conchemare încă nici azi nu e hotărât.
Pentru trecerea urcării prin parlament a
fost nevoie de îmblânzirea mieilor, cari fă-
ceau pe tigrul. La conferența de Sâmbătă
au fost prezenți 120 de membri și după
discursurile și explicațiunile date de mi-
nistrii Wekerle și Andrássy, numai 5 au
rămas nesatisfăcuți, declarându-se contra
ridicării soldei, dar și aceștia erau contra
numai ca afacerea să aibă forma îndati-
nată. Ceilalți s'au mângâiat cu aceea, că
concesiunile naționale se vor câștiga când
va ajunge la ordinea zilei desbateră ur-
cării contingentului de recruți.

Așadară tot s'a mai găsit o crăpă-
tură, prin care koșuthiștilor le surd
razele de amăgire că vezi Doamne, toi ei ar
fi cei învingători.

Nemulțumire între koșuthiști. Depu-
tații koșuthiști Gaston Gaal și Endrey Gyula
au anunțat lui Kossuth eșirea lor din par-
tid pe motiv, că partidul părtinește urca-
rea soldei ofițerilor. Sunt iminente încă și
alte eșiri

O zi aniversară.

»Telegraful Român« ce ne sosește
astăzi, publică sub titlul de mai sus un
călduros articol din prilejul aniversării a
80 a nașterii I. P. S. Sale Arhiepiscopu-
lui și Metropolitului Ioan Mețianu, în care
se relevă activitatea rodnică pentru bi-
serica națională și școala confesională a
Venerabilului capal metropoliei gr. or. rom.
și îi se dorește încă mulți ani de viață ca
să se poată bucura de roadele ostenelelor
sale. Reținem din acest articol următo-
arele părți, care esplică multe și delatură
nedumerirea, căreia i-am dat expresiune în
numărul trecut al foaiei noastre:

»Dorința expresă a Înaltpreasfinției
Sale a fost, să nu i-se facă manifestațiuni
sgomotoase, cum e obiceiul la astfel de
ocaziuni, ci dacă se poate, ziua aceasta a-
niversară să rămână tănuită și necunos-
cută, una, pentru că zilele grele, prin cari tre-
cem, nu sunt prielnice pentru aranjarea de
serbări sgomotoase și pline de însuflețire,
iar alta, pentru că înaintata etate a Înalt-
preasfinției Sale nu permite suportarea
emoțiunilor și impresiunilor legate de
regulă de astfel de serbări.

»S'a lăsat deci din adins să treacă
ziua aniversară nedescoperită și chiar și
celor ce s'au interesat de aflarea ei, li-s'au
dat răspunsuri evasive. Și între acestea se
aflau, nu numai fii marcanți sufletești de
ai Înaltpreasfinției Sale, ci și străini, ca:
Excelența Sa comandantul de corp din
Sibiu, baronul Gundernack, care avea in-
tențiunea să aranjeze o serenadă I. P. S.
Sale, cu muzică militară, apoi Ilustritatea
Sa domnul episcop al bisericii săsești din
Sibiu, Dr. Teutsch, și alții. Pentru toți
însă ziua nașterii I. P. S. Sale a rămas
tănuită, pentru că, cum am spus, să nu fie
serbată cu sgomot și cu manifestațiuni.

Această aniversare rară n'a rămas
însă tănuită, căci I. P. S. Sa Mitropolitul a
primit zilele aceste numeroase felicitări din
toate părțile locuite de Români. În cate-
drala din Sibiu s'a ținut Duminică un ser-
viciu divin solemn, cetindu-se o rugăciune
pentru îndelunga viațuire a I. P. S. Sale
Metropolitului, iar după biserica o depu-
tațiune mai mare compusă din asesorii con-
sistoriali, profesorii seminariali și dela școala
civilă de fete, funcționarii consistoriali și
alți membrii ai inteligenței române din

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Guy de Maupassant.

O răsbunare.

Traducere de M.

Văduva lui Paolo Severini locuia sin-
gură cu fiul său într'o căsuță săracă pe
întâririile din Bonifacio. Orașul, clădit pe
între a muntelui, atârând chiar pe alo-
curea deasupra mării, privește, peste străm-
toarea sămănată cu stânci, coasta mai
joasă a Sardiniei.

La picioarele sale, de cealaltă parte,
împresurându-l aproape în întregime, o
spărtură a malului răpos, care pare un co-
ridor uriaș, îi slujește de port, el aduce
până la cele dintâi locuințe, după un ocol
lung între două maluri răpoase, micile lun-
tri de pescari italieni ori sardinieni, și, la
fiecare două săptămâni pe bătrânul vapor
răpaciugos, care făcea slujba spre Ajaccio.

Pe muntele alb, îngrămădirea de case
așează un strat încă și mai alb. Ele par
niște cuiburi de pasări sălbatice, acățate
astfel pe stânca aceasta, stăpânind întra-
rea îngrozitoare, în care corăbii nu se

încumetă să pătrundă. Vântul fără odihnă,
obosește marea, obosește țărnul gol, sfâr-
mat de el, abia îmbrăcat cu iarba; el se
năpustește în strămtorare, pustiindu-i cele
maluri. Dărele de spumă palidă, prinse în
punctele negre ale nenunțatelor stânci,
cari răsar pretutindeni din valuri, par niște
petece de pânză, plutind și sbătându-se pe
suprafața apei.

Casa văduvei Saverini, înfiptă chiar
pe creaste țărnelui răpos, își deschidea
cele trei ferestre spre orizontul acesta săl-
batic și pustiu.

Ea trăia acolo, singură, cu fiul său
Antoniu și cățeaua lor »Semillantex«, mare
dobito slab, cu părul lung și aspru, din
neamul păzitorilor de turme. Ea-i slujia
tânărului la vânat.

Intr'o seară, în urma unei gălcevi,
Antoniu Saverini fu ucis tâlhărește, prin-
tr'o lovitură de cuțit, de Nicolae Ravolati,
care, în noaptea aceea chiar, coborî în Sar-
dinia.

Când bătrâna mamă porni trupul co-
pilului său, pe care i-l aduseseră niște tre-
cători, nu plânse, dar rămase multă
vreme privindu-l încremenită; apoi întin-
zându-și mâna sbărcită peste cadavru, îi
făgădui răsbunare. Ea nu primi cu nici un
chip ca să rămână cineva cu ea, și se în-

chise lângă cadavru cu cățeaua, care urla.
Și urla animalul acesta, fără întrerupere,
în picioare lângă pat, cu capul spre stă-
pânul său și cu coada între picioare. Nu
se elintia mai mult ca mama, care aple-
cată acum pe trup, cu privirea țintă, plân-
gea cu bogate lacrimi mute, contemplându-l.

Flăcăul, pe spate, îmbrăcat cu vesta
lui de postav gros, găurit și sfărțicat la
piept, părea că doarme; dar peste tot era
plin de sânge: pe cămașă, pe vestă, pe
pantaloni, pe față și pe mâni. Bucăți de
sânge încheagați se desprinseseră în barbă
și în plete.

Bătrâna mamă prinse să-i vorbiască.
La sgomotul acestei voci cățeaua tăcu.

— Du-te, du-te, tu vei fi răsbunat
puiul meu, copilul meu, șarmantul meu bă-
iat. Dormi, dormi, tu vei fi răsbunat, în-
telegi tu? Mama îți făgăduiește! Și ea-și
ține totdeauna cuvântul, mama, tu știi
bine.

Și ea se aplecă ușurel spre el, lipin-
du-și buzele ei reci de buzele moarte.

Atunci Semillante începu iarăși a
geme. Ea scoase un lung plânset monstru,
sfâșietor, oribil.

Și rămăseră așa amândoi, femeia și
animalul, până la ziua.

Antoniu Saverini fu înmormântat ziua
următoare și în curând nu se mai vorbi
de el în Bonifacio.

* * *

Nu-i rămăsese nici frate nici vreun
văr apropiat. Nici un bărbat nu se afla
care să-l răzbune. Singură, mama se gân-
dea la aceasta, bătrâna.

De partea cealaltă a strămtorii, ea
privia de dimineața până seara, un punct
alb pe coastă. E un orașel sardinian, Lon-
gosardo, unde se adăpostește bandiții cor-
sici urmăriți prea de aproape. Ei locuiesc
aproape singuri în cătunul acest, în fața
țărnelor patriei lor, și așteaptă acolo
momentul să se reîntoarcă. În satul ace-
sta știa ea bine, se ascunsese Nicolae Ba-
volati.

Singură, de dimineața și până seara,
stând în fereastră, privea într'acolo gân-
dind la răzbunare. Cum ar face ea singură
neputincioasă, așa de aproape de moarte?
Dar ea promisese, ea jurase pe cadavru.
Ea nu putea să uite, nu putea să aștepte.
Ce să facă? Nu mai dormia noaptea, nu
mai avea nici odihnă nici astămpăr; ea
căuta, îndărătnică. Cățeaua, la picioarele
ei, dormita, și, din vreme în vreme ridi-
cându-și capul, urla în depărtare. Decând

Sibiu au esprima prin graiul d-lui arhimandrit Dr. Ilarion Puscarin felicitările lor I. P. S. Sale.

Bănci de tot felul.

Avem noi Români — între altele — o însușire minunată, careia trebuie fără îndoială să-i mulțumim în mare parte faptul, că azi mai suntem ceace suntem, adevărați Români, considerând multele năcazuri cari au trecut peste capul nostru. Această însușire — nu-i greu de găsit — este perseveranța noastră în deobște cunoscută. Ținem cu toată tăria la ceea ce am apucat și bine facem! Dar vorba este, că lucrul are și o parte slabă și anume se întâmplă că une-ori nu știm când și dacă peste tot nu cumva a devenit cu vremea nefolositor sau chiar în paguba noastră aceea, la ce noi ținem morțiș!

Aduc un mic exemplu: Români din Brașov în special — nu vorbesc de alții, unde poate ar fi același caz — erau odinioară cărași vestiți, mai ales pentru negoțul cu România! S'a făcut de-odată linia ferată și s'a închis vama, prin ceea ce cărașilor din Brașov li s'a dat lovitură de moarte. Ce credeți, câți au băgat de samă lucrul acesta și s'au știut să se folosească la timp de el? Prea puțini și de aceștia n'a fost rău nici mai târziu! Cei mai mulți însă nu s'au putut împăca cu gândul că nu mai merge cu cărașia și au perzistat ținând și mai departe cai mulți și slugi, etc. până când s'au ruinat. Loviți fără de veste nu s'au putut reculege numai decât și n'au putut abandona ocupațiunea obicinuită până atunci: cărașia! Ași mai putea aduce exemple de acestea și din viața noastră socială și culturală, dar mă opresc, căci cred, că afirmația mea de mai sus nu suferă îndoială.

În cestiunile noastre economice în special putem observa, că e mult numai până când din întâmplare sau siliți de împrejurări facem un mic început în vre-o direcție oare-care, ca apoi toți să ne îndreptăm puterile într'acolo și să mergem orbiiș înainte, abandonând cu totul alte terene de muncă și câștig. Un exemplu minunat ne oferă aici înființarea băncilor noastre populare. Sunt numai 35 de ani dela înființarea primului nostru institut financiar și azi avem cam la 150! În proporție egală s'ar veni cam 4 bănci la an în cei treizeci și cinci de ani din urmă. Și aici n'am considerat »ideile« de înființări, cari de sigur mai sunt ascunse în creerii multora dintre bărbaiții noștri fruntași și cari își așteaptă realizarea!

S'ar părea într'adevăr că poporul românesc după lungi și serioase studii asupra sa și în deplină conștiință de situația sa economică-culturală și politică ar fi ajuns la nestrămutată convingere, că salvarea sa, viitorul său atarnă numai și numai dela înființarea de bănci, de »institute de credit și economii ca societăți pe acțiuni«. Azi la noi aproape nu există om din clasa noastră inteligentă »care ține la sine« și care să nu fie în vre-o legătură mai de aproape cu vre-o bancă: ca membru în direcțiune, în comitetul de supraveghiere, ca funcționar, juriconsult sau cel puțin ca bărbat de încredere!

Iar poporul nostru? El sprijinește de regulă pe zeloșii inițiatori de bănci! Dacă inteligența noastră a venit și vine și azi — de regulă numai ea — cu ideea înființării de bănci și se pune în fruntea ace-

stă, așa și poporul nu se lasă mai pe jos cu sprijinul său. Indată năvălește și el — numai cu puține îndemnuri, venite tot dela inteligență — și ia cu asalt numărul băncii ca împrumut, făcându-și de sigur fiecare socoteala de așa achita cu banii luați, alte mici daraveri sau chiar datorii mai mari pe la alte bănci!? Și iată așa nu-i greu de loc »să faci afaceri« cu o bancă. Lucrul odată început, merge de sine! Intemeietorii au ceva mai multă bătaie de cap, dar apoi ce-i drept că lor li se cuvine și li se și dă cea mai mare răsplată morală bine înțeleasă, căci la materie nu se gândesc »dânșii« — totul făcând numai »pentru popor«, spre ușurarea și emanciparea lui economică!

Deși în timpul din urmă s'a mai atins prin unele din ziarele noastre tema aceasta și deși neadormiții dușmani ai noștri s'au și grăbit să se folosească de unele aserțiuni în aceasta chestiune a numerelor foi întevind lucrul, totuși credem că mai mult folos aducem cauzei noastre, dacă relele ce le avem, s'au ca să fim corecți, dacă unele porniri nenaturale în chestia de mare însemnătate a băncilor noastre le scoatem la iveală, decât dacă le-am retăcea. Aceasta chiar și cu rizicul de a da contrariilor propășirii noastre, armă și ocazie a ne cunoaște unele slăbiciuni ce le avem în această privință.

Adevărul care trebuie stabilit este, că băncile românești și-au avut și își au și astăzi rostul lor bine motivat și că ușurarea, ce ele în împrejurări normale au adus-o și o aduc poporului nostru, este incontestabilă. De asemenea trebuie să constatăm aici cu hotărâre că băncile românești în genere sunt până astăzi institute financiare reale și solide, cari prosperează treptat! Ceea ce este însă de reprob în chestiunea aceasta e faptul numai că — se pare — înființarea de bănci în timpul cel mai recent a devenit un ce atât de »ademenitor pentru unii dintre cărturarii noștri mai ales, încât aceștia se simt de a dreptul nefericiți, dacă nu pot fi la vre-o bancă, cel puțin membrii în direcțiune! Natural, că la acești »stimabili cetățeni« nu joacă rol acea brumă de »materie« împreună cu dignitatea de conducător de bancă, ci dânsii în dorul cel mare ce-l au de a veni în ajutorul poporului sărac și oropsit, se văd eschiși oarecum dela placerea de a ridica poporul din »starea mizeră«, în care se află!

Nu ne vine a crede, că astfel de binevoitori ai poporului sărac să nu vadă și alte căi, prin care l'ar putea ajuta, dar probabil că sunt de părere că aceasta — adevăratul fapt — dânsii ar fi la cărma vreunei bănci — ar fi mijlocul cel mai eficace pentru ajungerea scopului sublim amintit.

Destul că dintr'un îndemn s'au dintr'altul — nu trebuie să ne gândim numai decât la ceva rău — auzi că se înființează ba ici ba colo, și eri și astăzi câte una: »bănci românești«, »societăți pe acțiuni«. Și astfel, auzi azi pe Brașoveni bunăoară, motivând înființarea unei a doua bănci în Brașov, mâine pe Sălișteni și te miri ca poimâne pe Sibieni etc.

Fiecare își dă silința să te facă să pricepi că fără banca asta nouă ar fi prăpădenie pe bieții Români și fiecare se luptă pentru dreptul de paternitate a fericeitei idei, aceasta mai ales dacă se găsește vre-un cuvânt mai sforăitor, care sprijinește înființarea indeosebi d. e. ajutarea claselor de tot sărace dându-li-se im-

prumuturi cât de mici și dreptul de a depune spre economizare creșterea și schimbul de monete ori scopuri culturale, funcționarii servesc gratuit etc. etc.

Un lucru ar trebui să ni-l însemnăm bine. Băncile, ca ori ce întreprinderi emnamente economice, numai atunci sunt justificate dacă împrejurările le necesitează în mod așa zicând imperativ. Cât e pentru aceea, că fiecare inițiator de bancă nouă vine cu idei nouă de ajutorări etc. aceste idei ar aduce mai mult folos neamului dacă respectivul ar căuta să le întrupeze la alte bănci existente, cu cari stă în legătură. Și să zicem d. e. dacă spiritul de jertfă al poporului nostru în genere este dezvoltat cu cât mai mari rezultate nu s'ar ajunge dacă toate cele 150 institute de ale noastre, cari tot de Români de inimă sunt conduse sau cel puțin conducătorii și acționarii tot din aceeași pătură ca și inițiatorii de bănci! Dacă zic, toate institutele noastre ar decide cu însuflețire în frunte cu direcțiunile lor să jertfească câte ceva din profitul acțiilor lor! O parte mică numai din dividende pe care să n'o simtă așa zicând! Și apoi dimpreună cu proprietarii de acții dela bănci românești să jertfească toți aceia tot câte o parte corăspunzătoare din venitul lor. Rezultatele ar putea fi pe deplin multămitoare!

Dacă acest spirit de jertfă nu este acum, de ce să fie mâne când se va înființa o bancă anume ca să jertfească. Se vor forța mai mult sau mai puțin unii slujbași asupra cărora inițiatorii au o putere oarecare, ca apoi eventual tot acei slujbași să ducă greul și să se încătușeze! Zică-i-se apoi unei bănci oricât de frumos i-s'ar zice, căci ea înființată în mod forțat și susținută tot așa va măguli numai pe câțiva dintre fericiții ei conducători și va lucra mai mult în felul, că scoți din buzunarul stâng și pui în cel drept, deși nu știi unde e lipsa mai mare și e banul mai la locul lui!

Dacă peste tot vom ajunge odată și când, ca să vedem că necesitățile noastre economice pot fi pe deplin acoperite cu băncile noastre existente, aceasta e o întrebare la care nu putem răspunde acum și care pe puțini cred că-i preocupă. Vorba e deocamdată că oare viitorul ce »idei« nouă ne va mai aduce pentru înființarea și a altor fel de bănci? Trebuie să se mai găsească încă spirite iscoditoare doritoare de înaintarea și prosperarea poporului etc. etc.! Să așteptăm!

Un membru în comitetul de supraveghiere și aspirant de membru în direcțiune

Iradeaua din 10 Mai și poporul armân.

Astăzi se împlinesc trei ani decând poporul armân din Turcia a fost recunoscut prin Iradeaua imperială, ca naționalitate aparte, cu drepturi civile egale naționalităților creștine conlocuitoare. Judecând după consecințele ce acest act a avut pentru poporul nostru, putem afirma că el n'a satisfăcut speranțele ce se pusese în el și n'a îndreptățit entuziasmul indiscreptibil cu care a fost primit.

Cei trei ani de zile următori Iradelei din 10 Mai 1905, departe de a însemna o perioadă de reculegere și de naștere națională, precum era de așteptat dela noile drepturi, au fost dimpotrivă cei mai triști

din câți a numărat trecutul redeșteptării noastre națională. Recunoașterea ca națiune aparte a poporului nostru care s'a manifestat prin atâtea fapte eroice și s'a impus printro acțiune culturală de jumătate de secol, a disperat pe dușmanii noștri și i-a hotărât să o suprimă.

Acțiunea funestă întreprinsă în acest scop de statul grec și de Patriarhie, ajutată de »resemnarea inertă« ce se predica poporului nostru, a făcut să se înscrie cea mai jalnică pagină în istoria neamului nostru dela Ali Pașa încoace. Trist rezultat pentru un succes reportat cu atâtea trudă, așteptat cu atâtea nerăbdare, primit cu atât entuziasm.

Dar iradeaua din 1905 n'a fost o deziluzie numai în ce privește urmările ei imediate, care la urma urmelor se pot pune în contul unor împrejurări neprevăzute și nedependente de noi. Această iradea constituie o decepție și în ce privește conținutul ei. La început conducătorii noștri nu și-au putut da seamă, de anemii drepturilor ce ni se deseră.

Îmbătați de fierbințeala succesului, ei n'au văzut că abstracție făcând de acea recunoaștere metafizică nu ni se dădea nimic. Căci drepturile civile și administrative de care se vorbește în acea iradea, nu sunt noi. Ele erau exercitate de către Români naționaliști ca cetățeni creștini ai imperiului. Aromânii lăsându-se de cultura greacă și adoptând pe cea națională, n'au încetat de a fi cetățeni și n'au pierdut nici un drept civil sau administrativ, așa încât iradeaua care le asigură exercițiul acestor drepturi, din acest punct de vedere este un mare moft.

Ceace au pierdut Români lăpădându-se de cultura greacă și eșind din comunitățile religioase grecești, a fost exercițiul drepturilor religioase. Ei s'au găsit afară de comunitățile recunoscute de stat, ca având privilegiu religioase și au rămas desorientați și lipsiți de adăpostul unei asemenea organizații religioase.

Acestea erau lipsurile juridice ale Românilor și tocmai pe acestea iradeaua le trece cu vederea.

Dacă însă față cu așteptările noastre, actul din 10 Mai 1905 este neînsemnat, el își are importanța lui din alte puncte de vedere. El constituie un început al concesiilor ce trebuie să li se facă Aromânilor pentru egalizarea lor cu celelalte naționalități. Este prima recunoaștere a legitimității revendicațiilor noastre și în această privință, constituie un precedent foarte prețios care va ajuta mult la izbânda demersurilor viitoare.

Așa fiind pentru iradeaua din 1905 să capete importanța istorică ce i s'a atribuit trebuie să fie completată prin noi izbâzi, nu metafizice ci palpabile, concrete. Este de nevoie să obținem drepturile de care simțim nevoie, pe care nu le avem și pe care Turcii s'au ferit să le atingă. Aceasta trebuie să fie ținta sforțurilor noastre viitoare.

Dacă aceste drepturi religioase nu se vor obține, iradeaua din 1905 va rămâne un act fără altă însemnătate, decât aceea că ea constituie punctul de plecare al urei de sânge și de măceluri pentru neamul nostru.

stăpânul ei nu mai era acolo, urla adesea așa, ca și când l'ar fi chemând.

Dar într'o noapte, când Semillante începu iarăși să geamă, mamei, de-odată, îi veni în gând o idee, o idee haină și sălbatecă. O frământă până în zorii zilei; apoi plecă la biserică. Ea se rugă, înghe-nunchiată, sdrobotită în fața lui Dumnezeu, rugându-l s'o ajute, s'o călăuzească, să dea bietului ei trup sfârșit puterea, care îi trebuie ca să-și răzbune copilul.

Apoi se întoarse acasă. Avea în curte un butoiu vechiu desfundat, care strângea apa strășinilor; îl răsturnă, îl goli, îl înțepeni în pământ cu pari și cu pietre; apoi legă pe Semillante într'însul și intră în casă.

Umbla acuma, fără răgaz, prin odaie, cu ochii țintă spre malul Sardiniei. Era acolo ucigașul.

Câteaua urla toată ziua și toată noaptea. Bătrâna, spre ziua, îi duse apă într'un hârb; dar nimic mai mult: nici supă, nici prânz.

Trecu și ziua aceea. Semillante, istovită, durmia. A doua zi, ochii îi străluciau, părul îi era sbârilit, și își întindea desnădăjduită lanțul.

Bătrâna nu-i dădu nici acum de mâncare. Animalul, furios, lătra cu un glas răgușit. Noaptea trecu iarăși.

Atunci, pe când se crăpa de ziua, mama Saverini merse la vecin, să-l roage să-i dea doi maldări de paie. Luă apoi niște boarfe vechi, pe cari le purtase altădată soțul său, și le umplu cu paie, ca să închipue un corp omenesc.

După ce înfipse un băț în pământ, în fața cu cușca Semillantei, ea înodă deasupra acestui manechiu, care părea astfel, că stă în picioare. Apoi închipui capul cu ajutorul unui pachet de cârpe vechi.

Câteaua, surprinsă, privia la omul acesta de paie, și tăcea, cu toate că era prăpădită de foame.

Atunci bătrâna merse să cumpere dela cărnătar o bucată lungă de sângereț negru. Întoarsă acasă, ea aprinse un foc de lemne în curte, lângă cușcă și fripse sângerețul. Semillante, lihnită, săria în sus, făcea spume la gură, cu ochii țintă la grătar, al cărui miros o îmbăta.

Apoi mama făcu din bucată aceasta fumegândă o cravată pentru omul de paie. I-o legă cu sfoară în jurul gâtului. Când isprăvi cu aceasta, dădu drumul cățelei.

Dintr'o săritură groaznică, animalul atinse gâtul manechinului și cu labele pe umeri, prinse să-l sfășie. Ea cădea cu o bucată din pradă în gură, apoi se avânta din nou, își înflegea colții în sfoară, smulgea câteva bucăți de hrană, cădea iarăși și din

nou săria în sus turbată. Sfășie fața prin mușcătură puternice, sfârtică în bucăți tot gâtul.

Bătrâna, nemișcată și mută privia, cu ochii aprinși. Apoi își legă animalul, îl puse să ajuneze încă două zile, și-și începu din nou acest exercițiu straniu.

În vreme de trei luni îl deprinse cu felul acesta de luptă la prânzul acesta cucerit prin tăria colților. Ea nu-l mai lega acuma, dar îl repezia cu un semn asupra manechinului.

Îl deprinse să-l sfârtice, să-l mănânce, fără chiar să i-se mai fi ascuns ceva de mâncare în gât. Li dădea apoi, ca răsplată sângerețul părilit de ea.

De îndată ce observa pe om, Semillante se cutremura, apoi își întorcea ochii spre stăpâna sa, care îi striga: »Pe el!« cu un glas șuerător, ridicându-și degetul.

* * *

Când socoti timpul sosit, mama Saverini merse să se spovedească și se cuminecă într'o Duminecă dimineața cu o osârdie extatică; apoi după ce se îmbracă în haine bărbătești, ca un bătrân sărac sdrențos, ea plecă cu un pescar sardinian, care o conduse, însoțită de câțea la celălalt mal al strâmtoării.

Ea avea într'o traistă de pânză o bu-

cată mare de sângereț. Semillante, nu mâncase de două zile. Bătrâna la fiecare clipă, făcea să simtă mâncarea mirositoare și o ațâța.

Ele intrară în Lougosardo. Corgianca mergea în cărjă. Ea se prezentă unui brutar și întrebă de locuința lui Neculai Ravolati. El își reluse vechiul meșteșug, acela de tâmplar. Lucra singur în fundul prăvgliei sale.

Bătrâna dete în lături ușa și-l strigă:

— Hei! Neculai!

El se întoarse; atunci dând drumul cățelei, strigă:

— Pe el, pe el! mănâncă-l mănâncă-l!

Animalul lihnit se avântă, prinse gâtul. Omul întinse brațele, îl strânse se rostogoli la pământ. El se svârcoli câteva secunde bătând cu picioarele pământul; apoi rămase nemișcat, în vreme ce Semillante îi sfârtica gâtul.

Doi vecini, stând în ușă, își aminteau foarte bine că au văzut ieșind pe un cerșitor bătrân cu un câne negru costeliv care mânca, mergând la drum, ceva închis pe care îl dădea stăpânul său.

Seara bătrâna era acasă. Ea dormi bine noaptea.

STIRILE ZILEI.

— 13 Mai v.

Congregația comitatului Brașov este convocată pe ziua de 30 Mai s. n. a. c., la orele 9 a. m., în localul obicinuit. La ordinea zilei sunt 138 obiecte.

Dela hanchetul societății »Carpați« din București dat cu prilejul aniversării zilei de 3 (15) Mai, s'au expedit următoarele două telegrame la adresa regelui Carol și la Maj. Sale Monarhului:

„Majestății Sale Regelui Carol“ I, București. »Membrii societății »Carpați« Români nascuți în Austro-Ungaria și așezați în România s'ar bătătorind astăzi jubileul de 60 ani al emancipării naționale a Românilor din monarhia habsburgică și jubileul Domniei de 60 ani a Majestății Sale Impăratului Rege Francisc Iosif I, depun la picioarele Troonului glorios al ospitalierei României omagiile lor.»

(Urmează semnăturile comitetului central).

„Majestății Sale Impăratului Francisc Iosif“, Viena. »Membrii societății »Carpați«, Români nascuți în Austro-Ungaria și așezați în România, sărbătorește jubileul de 60 ani al Majestății Voastre și jubileul emancipării naționale a românilor din Ungaria și Ardeal. Ei își amintesc cu cea mai profundă recunoștință de manifestul dela 1848 al Majestății Voastre, pentru libertatea tuturor popoarelor din monarhia habsburgică și depun la picioarele Troonului Majestății Voastre omagiile fiilor națiunii române, credincioși glorioasei Dinastii și monarhiei.»

(Urmează semnăturile comitetului central).

S'a mai expedit câte o telegramă d-lor George Pop de Băsești și Aurel D. Popovici.

Censura de profesor. Aflăm cu plăcere, că d-l Dumitru Lupan din Brașov, actual profesor suplent de științele naturale la gimnaziul român din Năsăud, a făcut cu succes censura de profesor în Budapesta. Felicitările neastre!

Inaugurarea statuei lui Vasile Lascar. Duminecă a avut loc în București, inaugurarea statuei regretatului bărbat politic Vasile Lascar. Statuia, care reprezintă pe V. Lascar în picioare, a fost ridicată pe strada cu același nume, fostă Teilor, în dreptul locuinței sale, de către un comitet de inițiativă, sub presidenția d-lui Emil Costinescu, ministru de finanțe și compus din d-nii Alex. Constantinescu, I. G. Saita și Marin Teodorian, care au luat parte la solemnitate. Familia a fost reprezentată prin d-nii Ionel și Ștefan Lascar, și Radu D. Brătianu, fiii și ginerele regretatului Lascar. Din partea regelui a fost d. aghiotant Magheru, care a depus o frumoasă coroană de flori naturale din partea suveranului. Au mai fost depuse coroane din partea ministerului de interne, clubului național-liberal, primăriei Capitalei, etc.

După ce s'a oficiat un serviciu divin de către arhiereul Sofronie Vulpescu-Craioveanu, asistat de mai mulți preoți, d-nul Emil Costinescu, ministru de finanțe și d-l Vintilă Brăteanu, primarul orașului București, au restit discursuri, apreciind în termeni elogioși activitatea acestui mare bărbat de stat.

Ancheta la preparandia română din Gherla. Ni se scrie din Gherla: D-l Dr. I. Siegescu, profesor din Budapesta, a petrecut 3 zile în orașul nostru, unde în calitate de comisar ministerial a vizitat preparandia română din Gherla. Se spune că d-l Siegescu ar fi ținut o anchetă și în cunoscuta alacere a d-lui A. Domide.

Din Caransebeș. Consistoriul plenar din Caransebeș a numit pe d-nul director de teologie Dr. Iosif Olariu totodată director definitiv și la institutul pedagogic de acolo, și l-a încredințat și cu redactarea »Foaietei Diecezane«, iar pe d-l Dl. N. Regman l-a ales profesor la institutul pedagogic.

Principele Louis Napoleon în București. Duminecă, cu expresul de Vărciorova, a sosit în București Principele Louis Napoleon. Regele Carol a fost la gara de Nord unde a întâmpinat pe înaltul oaspe, care se rudeau cu Suveranul României. Dela gară, Regele și cu A. S. Imperială s'au urcat în automobil și s'au dus direct la Palatul Regal. Seara a avut loc la Palat un prânz intim la care au luat parte Familia Regală și Prințul Napoleon. După cum se știe Prințul Louis Napoleon, care a fost primit la Viena de Maj. Sa Monarhul nostru, se duce în Rusia, unde comandă un corp de armată ca locotenent-general. Re-

gele Carol și A. S. Imperială au plecat eri dimineață cu un tren special la Sinaia.

Desvălirea monumentului lui Vörösmarty. Duminecă a avut loc în Budapesta, desvălirea monumentului cunoscutului scriitor Mihail Vörösmarty în fața unui public imens. Monumentul este unul din cele mai frumoase din toată Ungaria. La solemnitatea desvălirii au luat parte toate societățile artistice și științifice. Desvălirea s'a făcut în prezența arhiducelui Iosif și a soției sale arhiducesa Augusta.

Concertul societății filarmonice. Societatea filarmonică aranjează mâine Mercuri în 27 I n., un concert cu binevoitorul concurs al d-lui Felix Popper dela op. reg. din Budapesta, în sala mare de concerte, sub dirigența d-lui Max Kraus. Programul este următorul: 1) L. v. »Beethoven«: Symphonie Nr. 8, F-dur: a) Allegro vivace e con brio; b) Allegretto Scherzando; c) Tempo di Menuetto; d) Allegro vivace. 2) »Jos. Haidn«: Concert pentru Violoncello: d-nul Felix Popper, și 3) »A. Thomas«: Ouvertura Operei »Mignon«. Inceputul la orele 8 seara,

Meseriașii români din Turda invită la Maiul ce se va aranja Luni a 2 zi de Rusalii în 15 Iunie st. n., în »Pavilionul de vară« din promenada orașului. Damele sunt rugate a se prezenta în costum. (?) Venitul curat e destinat pentru ajutoarea învățăceilor de meserii lipsiți de mijloace. Ofertele marimmoase sunt a se adresa d-lui avocat Dr. Valer Moldovan.

Cununie. Cornel B. Andrea și Veluria Deac, cununați. Ighiu. 17 Mai 1908. Roșia de Secaș.

Consfătuirea șefilor de bande greci. La 27 Aprilie trecut, scrie »Românul dela Pind«, a avut loc o consfătuire secretă a tuturor șefilor de bandă greci din Vilaetul Salonic. S'a hotărât ca să se sporească numărul și mijloacele de terorizare ale bandelor grecești contra Românilor din Macedonia. Consfătuiri la fel, cu o săptămână înainte, au avut loc și la Bitolia. Consulii în rapoartele lor către legațiuni afirmă că aceste consfătuiri au fost ținute cu consimțământul autorităților, care aveau cunoștință de ele și se miră că n'au vrut să pue mâna pe bandiții greci.

Congresul ligei anti-duelistilor. În zilele de 3-5 Iunie va avea loc la Budapesta în fosta sală a magnaților din muzeul național congresul internațional al ligei anti-duelistilor sub presidenția prințului Bourbon. La congres vor lua parte delegați ai tuturor statelor europene. Comitetul organizator are un program bogat pentru primirea delegaților.

D-l Dr. A. Crăciunescu ne anunță că va continua praxa medicală cu începere dela 15 Mai a. c., în Băile-Erculane (Herculesbad, I. Mehadia). Sezonul de iarnă în Abbazia.

Cutremur de pământ în Ungaria. Duminecă s'au resimțit două puternice cutremure de pământ în orașul Kecskemet. Poporațiunea, care asista la serviciul divin, a părăsit îngrozită bisericile, refugiindu-se afară pe câmp. S'au prăbușit peste 100 de hornuri.

Copiilor le este oprit fumatul. Comitatul Zălau a dat o ordinațiune, conform căreia copiilor sub etatea de 15 ani le este oprit fumatul. Vânzătorii de tutun și de chibrite, călcând aceasta ordinațiune, pot fi pedepsiți până la 100 cor. Aceasta ordinațiune obligă deasemenea și pe părinți și tutori ca să supravegheze copiii lor, ceea ce e și natural, fiindcă în sensul legilor în vigoare pe copii nu-i poți pedepsi. Ar fi de dorită generalizarea acestei ordinațiuni.

Din cauza canalizării a fost oprită circulațiunea trăsurilor pe livadia Poștei.

Canalizarea orașului Brașov.

(Instrucțiune.)

— Urmare. —

Coastenul îngropat în pământ în curte, poate fi făcut din fer, din beton sau din lut glazurat și pentru a împedea ieșirea gazurilor din canale, trebuie să fie provăzută cu o închisoare de apă, înaltă de 15 cm. și cu un sac pentru nomolu de 30 cm. adâncime. Cest din urmă trebuie curățit din timp în timp de murdăria ce se așează pe dânsul, pentru că în cas contrar se desvoaltă gazuri de impuțiune, cari mai cu samă vara, sunt peste măsură supărăcioase.

Curățitul se efectuește mai ușor cu sapa.

Suprafața apei din coastenul îngropat în pământ trebuie să fie cel puțin 1—2 m. sub pământ, pentru că altminteria îngheață.

Deasupra acestui coasten este închis cu o grate de fer turnat, care trebuie să fie așa de mare, ca apa și când sunt ploieri mări, să nu poată esunda ci să cadă în lăuntru.

În curți, unde comunică cară, gratia de fier să nu fie așezată pe coastenul de lnt glazurat, pentru că atunci să rupe, ci trebuie făcută împrejurul coastenului o cunună din beton și pe aceasta cunună trebuie așezată gratia.

Coastenul din curte poate fi legat sau de conductul principal al curții sau de fătana de revizuire (Revisionsacht); legarea de cea din urmă e mai avantajoasă, pentru că în caz de a se astupa vre-un conduct, dintrânsa ușor se poate curăți; însă aici trebuie avut grijă să nu să surpe fundamentul coastenului adevă să nu-l sapa sau ruineze apa, din care cauză țava de convingere din coastenul din curte negreșit trebuie făcută până în fundul fântânii.

Grijă deosebită trebuie să avem cu totii, ca nici în coastenele îngropate în curte și nici într-o parte a nici unui conduct să nu ajungă prin urmare să nu se lapede nici să nu se arunce nici un fel de material compact precum sunt gunoiul, nășipul, cenușa, rămășițele din cuină sau zdrențele și altele asemenea, pentru că întâmplându-se una ca asta, conductele se astupă și atunci e necugiurat de lipsă să se facă săpături nouă și eventual să se dărâme cu totul câte un conduct întreg sau câte o parte a celui.

Asemenea materii compacte se scot din case nu pe calea conductelor, ci pe cară de gunoiu.

(Va urma.)

ULTIME ȘTIRI.

Budapesta, 26 Mai. Foaia oficială publică un rescript prea înalt, în care se declară de nesuficiente cauzele demisionării miniștrilor Aehrenthal și Schönaich. În ultima conferență a miniștrilor în cestiunea regulării soldelor ofițerilor și a soldaților s'a ajuns la o înțelegere multumitoare, ceea ce Maj. Sa a luat cu sinceră satisfacție la cunoștință. Din cauza aceasta M. Sa dorește ca miniștri amintiți să rămână mai departe în posturile lor.

Budapesta, 26 Mai. La conferența kossuthiștilor de Sâmbătă, Apponyi a făcut următoarea destăinuire despre starea sanitară a Majestății Sale Monarhului: »Trebuie să rămânem în cea mai mare liniște pentru că sănătatea regelui e îngrijorătoare; starea sanitară a M. Sale nu e potrivită ca noi să facem criză«.

Budapesta, 26 Mai. Banul croat Paul Rauch sosește azi aici pentru a conferi cu ministrul președinte despre reformele economice ale Croației.

Paris, 26 Mai. Președintele Fallières, însoțit de ministrul de externe Pichon, au plecat eri spre Londra.

New-York 26 Mai. După o știre primită din Oakland (California) un balon de 450 de picioare lungime, care făcea primele încercări, a căzît pe pământ dela o înălțime de 300 de picioare; 20 de persoane care se găseau în nacela balonului au fost zdrobite sub aparat: 7 sunt omorâte și celelalte grav rănite.

Bitolia, 26 Mai. Mitropolitul grec din Corița a adresat patriarhului din Constantinopol un memoriu, prin care cere ca Patriarhul să protesteze pe lângă Poartă, pentru biserica dată Românilor în comuna Pleasa. Mitropolitul din Florina (Bitolia) a cerut și el dela patriarhie spre a se opri Românilor de a avea paraclis în orașul Nevesea.

Berlin, 26 Mai. Știri primite din Germania centrală și apuseană, semnalează mari furtuni, cari au pricinuit mari pagube. O ploaie torențială cu grindină a cauzat la Berlin inundațiuni, mai ales în nordul și vestul orașului și în grădina zoologică, unde

apa a atins o înălțime de 70 de centimetri.

Constantinopol, 26 Mai. Se svo-nește că prim-ministrul și ministrul de externe al României D. Sturdza, va veni vara asta aici, pentru a regula și încheia convenția comercială cu Turcia și-a tranșa cestiunea vacurilor din Dobrogea.

Petersburg, 26 Mai. Tribunalul militar din capitală a judecat 11 membri ai organizațiunii revoluționare, acuzați de acte teroriste printre care: asasinatul procurorului militar Pawlow, directorului inchișorilor, Maximowski și al șefului temniței din Viborg, colonel Ivanow. Patru au fost condamnați la moarte, alți patru la muncă silnică pe viață, doi la isgonire într'un loc hotărât; celalt a fost achitat.

Bibliografie.

Ioan Adam: »Năzuință« povestiri și »Pe lângă vată«, pilde și glume țărănești. Ambele à 1.50 cor.

A apărut »Legenda Funigeilor«, poem dramatic în trei acte de St. O. Iosif și D. Anghel. Prețul 1 Lev.

Daute »Infernul« traducere în versuri de N. Gane. Prețul 3 cor. 50 bani. plus 30 bani porto.

»Prin Vraja Bragostei«, nuvele de Vasile Pop, editura Minerva. Prețul C. 1.50 plus 10 fieri porto.

M. Sadoveanu »Vremuri de Bejemie« 2 cor.

Guy de Maupassant »Povestiri alese traduse de M. Sadoveanu. 2 cor.

Octavian Goga »Poezii«. 1 cor.

Zaharie Bărsan »Poesii« 1 cor. 50.

Sandu (Aldea) »Cărticica Plugarului« — 50 b.ni.

Diverse.

Pantalonii cu pricina. La tribunal se judeca procesul unui pungaș dat în judecată pentru că furase o păreche de pantaloni.

Pungașul sta zmerit pe banca acuzaților, pe când avocatul său, într-o înflăcărată pledoarie, căuta să dovedească că clientul său nu furase pantalonii reclamantului, dovedi, în virtutea cărora, cerea tribunalului o sentință de achitare.

Tribunalul deliberând și influențat de pledoaria avocatului, achită pe pungaș, care cu toată serțința aceasta, nu se mișca de pe banca acuzaților.

— Dar ce stai acolo și nu pleci, îl întrebă avocatul. Nu vezi că tribunalul te-a achitat?

Pungașul nu se da sculat de pe bancă și se uita pe furis în toate părțile.

— Pleacă! Nu auzi? îi strigă din nou avocatul.

— Cum să plec, domnule avocat? D-ta nu vezi că sunt îmbrăcat cu pantalonii pe cari i-am furat?

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor respons.: Victor Branisce.

Să capetă pretutindenă

Kalodont

Cremă de dinți indispensabilă
conservă dinți curați, albi și sănătoși.

Wällischhof,

sanateru aranjat — după sistemul Dr. Lahrman — cu toate întocmirile moderne ale terapiei fizicale și dietetice; 1/2 oră depărte de la Viena în regiune romantică și sănătoasă. Posta și telegraf: Maria-Enzensdorf bei Wien.

Cu deslușiri și prospecte stă la dispoziție direcțiunea și medicul șef al stabilimentului:

Dr. Marius Sturza.

Adunarea generală a Reuniunii „Brassoi olt csaport lecsapaló társulat” convocată pe 30 a lunii curente nu se va ține în sala sfatului ci în localul Reuniunii industriale, Gewerbe verein.

114,1-3.

Dela „Tipografia și Librăria”
A. MUREȘIANU, Brașov
se pot procura următoarele cărți

(La cărțile aici înșirate este a se mai adăuga pe lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru recomandație.)

Scrieri istorice.

Memorii din 1848-49 de Vas. Moldovan, fost prefect al Legiunii III în 1848-49. Prețul cor. 1 (cu posta ocr. 1.10)

Viața și operele lui Andrei Mureșianu, studiu istoric-literar de Ioan Rațiu, prof. ord. la preparandia din Blășiș. Prețul 2 cor. plus porto 10 bani. Venitu curat al acestui op se va contribui la formarea unui fond pentru Internatul preparandilor din Blășiș.

Pentru memoria lui Avram Iancu, apărut dat către ministerul de interne D. Prez-l prin d-l Dr. Amos Făncu în casa fondului pentru monumentul lui Iancu. Prețul este 1 coroană. În România 2 lei plus 5 bani porto.

Țeranul român și ungar din Ardeal, studiu psihologic popular de I. Faul. Prețul 1 cor. (+ 5 b. porto).

Românul în sat și la ôste. Acesta este titlul unei nouă cărți, de pl Ioan Pop Reteganul, cunoscutul și meritosul nostru scriitor popular, a dat literaturii române. Prețul 20 b., cu posta 26 b.

David Almășianu, schițe biografice de Ioan Popa. Broșura această, prezintă și multe momente de însemnătate istorică. Prețul 60 b. (cu posta 66 b.)

Colonel David baron Urs de Margina la Solferino și Lissa, interesanta și eminenta conferință, ce a ținut-o d-nul colonel c. și r. Francisc Rieger

în reuniunile militare dela Brașov și Sibiu. Broșura conține și două porțate bină reușite ale baronului Urs, unul din anii de mai înainte, când încă era majoe, altul din timpul mai recent; mai conține și o hartă a Lissei, cum și ilustrațiunea mormântului eroului nostru. Prețul 80 b. plus 6 b. porto.)

Lupta pentru drept de Dr. Rudolf de Ihering traduce de Teodor V. Păcățian. Prețul 2 cor. (+ 10 b. porto).

Toate acestea cărți se pot procura dela tipografia și librăria A. Mureșianu, Brașov.

Pintea Vităzului, tradițiuni, legende și schițe istorice, de Ioan Pop-Reteganul. Cea mai completă scriere despre eroul Pintea. În ea se cuprind foarte interesante tradițiuni și istorisiri din toate părțile, pe unde a umb'at Pintea. Prețul 40 bani. plus 6 bani porto.

**Biblioteca musicală:
Note pentru voce și piano.**

I. Vidu: Au apărut în Tipografia diez-zană din Arad următoarele: „N. -gruța”, cor mixt cu soli de Tenor-Sopran. Prețul 1 cor. 50 fileri (2 Lei).

„Crasa”, melodie populară. Prelucrare și armonizare. Prețul 60 fileri.

„Lagojana” pentru o voce și pian. Prețul 1 cor. 50 fil.

„Preste dea”... Cor mixt cu soli compus pe motive din muzica populară rom. Prețul 1 cor. 50 fileri.

T. Lugoianu: „Cântări bisericești” pentru slujbe ocazionale din Molitvelnic (Evhologu) ș. a. Prețul 8 coroane.

„De ducă”... Cor bărbătesc, pe motiv popular. Prețul 1 coroană.

Se pot procura prin librăria „Gazetei Transilvaniei”, Brașov.

Din Biblioteca Societății „Steaua” (București, Institutul de arte grafice I. St. Basidescu) a apărut N rol 15 cuprinzând: »Românii de peste Carpați» de I. Russu Șirioanu, și N rol 16 cuprinzând: »Românii și Dacia» de Dr. I. Lupas. Prețul 15 bani

NOUL OTEL

„CONTINENTAL”

proprietatea domnului Petru Popovici, situat în strada Castelului, Brașov,

se va deschide peste câteva zile.

Cel mai elegant otel din Brașov.

Patruzeci odăi.

Lumină electrică.

Băi și grădină la dispoziție.

Otelul este arangiat **cu cel mai elegant și modern confort** și e situat în centrul orașului, aproape de teatru și de aleele orașului.

167,4-10.

Boas de pene seine, negru și alb.

Ce este nou?

În salonul de mărfuri Parthie și resturi, strada neagră Nr. 35, se vind cu prețuri de tot ieftine cele mai nouă și moderne stoffe de rochi, pentru primăvară și vară de mătase, neagră și colorată pentru rochi și bluse. Stoffe de lână, cele mai nouă, în genre francezesc și englezesc de toate colorile și calitățile. Toate articolele de garnisări. Stoffe de lână pentru bluse, asortiment mare. Voil de lăhn, Batist, Gloth, Zepfier, Pequés, Satin. Stoffe de in, stoffe de dantele. Ripper, pentru costume de băeți, pânzării, pânzături de masă cu metru. Garnituri de masă și pat dela 5-20 în sus (3 bucăți)

Stoffe ce haine pentru confirmanzi, colorate, crem și negri. Stoffe pentru costumuri bărbătești și toate mărunțisurile pentru croitori.

De-o vizitare numeroasă se roagă

IULIUS RESCHNER.

(137,11-10)

COVOARE.

EDUARD LEXEN

Tinichigiu și instalator,

Brașov, Strada lungă Nr. 29.

Arangiat cu cele mai nouă mașini.

Se recomandă pentru executarea lucrărilor de instalații de gaz, apă și canalizări, odăi de baie, aranjament de bucătării și așezarea de closete, aparate de îngheț.

Mare asortiment de articole de tinichigerie de tot felul.

Reparaturi prompt.

Prețuri solide.

Vizitarea stabilimentului se admite bucuris la orice timp, fără ca vizitatori să fie constrâși de a cumpăra

Experiența practică în streinătate: de mai mulți ani garantează lucrul solid.

137,6-6.

Plecarea și sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.

Valabil din 1 Maiu st. n. și până în 1 Oct. st. n. 1908.

Plecarea trenurilor din Brașov.

Dela Brașov la Budapesta:

- I. Trenul mixt la ora 5-46 min. dim.
- II. Tr. accel. (peste Clușiș) la ô. 2-45 m. p. m.
- III. Trenul de pers. la ora 7-30 min. sêra.
- IV. Tr. accel. p. Arad la ôrele 10-26 m. sêra.

Dela Brașov la București:

- I. Trenul de persoane la ora 3-20 m. dim.
- II. Trenul mixt la ôrele 12-00 m. p. m.
- III. Trenul accel. la ora 2-19 min. p. m. (ce vine pe la Clușiș).
- IV. Tren mixt la ôrele 7-47 sêra.*

*) (care circula numai la Predeal).

Dela Brașov la Kezdi-Oșorheiu Bereczk și Ciuc-Ghimes:

- I. Trenul de pers. la ora 5-15 min. dim.*
- II. Trenul mixt la ora 8-41 min. a. m.*
- III. Trenul de pers. la ora 3-05 m. p. m. (are legătură cu Ciuc-Szereda).
- IV. Tren de pers. la ôrele 7-00 m. sêra.*

*) (au legătură numai la Szepszi-Szt.-Gy.örgy).

Dela Brașov la Zêrnesci (gara Bartolomeiu)

- I. Trenul mixt la ora 8-40 min a. m.
- II. Trenul mixt la ora 4-16 min. p. m.
- III. Tren mixt la ora 9-46 sêra.

Notă: începând cu 1 lunie intră în circulațiune trenul direct Arad-Budapesta și trenul accelerat de dimineață Brașov-Budapesta.

Sosirea trenurilor în Brașov:

Dela Budapesta la Brașov:

- I. Tren acc. p. Arad la ôrele 4-52 m. dim.
- II. Trenul de persoane la ora 7-12 dim.
- III. Tr. accel. peste Clușiș la ô. 2-09 m. p. m.
- IV. Trenul mixt la ora 8-50 min. sêra.

Dela București la Brașov:

- I. Tren. de pers. la ora 7-28 min. dim. (numai dela Predeal).
- II. Trenul accel. la ora 2-18 min. p. m. (Are legătură cu Sibiu și Cluj).
- III. Trenul pers., la ora 4-55 m. p. m.
- IV. Trenul mixt, la ora 9-18 min. sêra.

Dela Bereczk-Kezdi-Oșorheiu și Ciuc-Ghimes la Brașov:

- I. Trenul de persoane la ora 8-16 m. dim.*
- II. Trenul de pers. la ora 1-29 m. p. m.*
- III. Trenul mixt, la ôra 6-33 m. sêra.*
- IV. Tren mixt, la ôrele 10-08 m. sêra.

*) (au legătură cu Ciuc-Ghimes).

Dela Zêrnesci la Brașov (gar. Bartolomeiu.)

- I. Trenul mixt la ora 7-12 min. dim.
- II. Trenul mixt la ora 1-39 min. p. m.
- III. Tren mixt la ora 7-07 sêra.

**APĂ MINERALĂ PHONIX
DIN BUZIĂȘ**

La suferințe de rinichi și beșică. Superioră oricărei ape minerale. PLĂCUTĂ, FĂRĂ ACRISORĂ, FĂRĂ FIER, CONȚINE MULT ACID CARBONIC.

Cu deosebire apă de masă răcoritoare.

Recomandată de medici.

Recomandată de medici.

Are efect excelent ca apă de cură la suferințe de rinichi, beșică, cancer cronic de rinichi, formațiuni ce peatră și boale catarale de se-nețiune. — La cerere trimite prospecte Administrația isovoarelor:

Directia băilor MUSCHONG în Buziaș.

ANUNCIURI

(insertiuni și recl.)

sunt a se adresa subscrierilor administrației. În cazul publicării unui anunciu mai mult se adăță se face scădământ care crește cu cât publicarea se face mai de multe ori.

Admi istr. „Gazetei Transilvaniei”